Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

4 päivänä lokakuuta 2024*

Muutoksenhaku – Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suoja – Asetus (EU) N:o 1151/2012 – 7 ja 8 artikla – 49 artiklan 2 kohta ja 50 artiklan 1 kohta – Euroopan komission nimien rekisteröintiä suojattuna maantieteellisenä merkintänä koskeviin hakemuksiin kohdistaman valvonnan laajuus – Toimivallan jako kansallisten viranomaisten ja komission välillä – Nimen rekisteröintiedellytykset

Asiassa C-579/23 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 19.9.2023,

Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, kotipaikka Borgo (Ranska),

Charcuterie Fontana, kotipaikka Borgo,

Costa et Fils, kotipaikka Urtaca (Ranska),

L'Aziana, kotipaikka Bastelica (Ranska),

Charcuterie Passoni, kotipaikka Venzolasca (Ranska),

Orezza – Charcuterie la Castagniccia, kotipaikka San-Giuliano (Ranska),

Salaisons Réunies, kotipaikka Penta-di-Casinca (Ranska),

Salaisons Joseph Pantaloni, kotipaikka Sarrola-Carcopino (Ranska),

Antoine Semidei, kotipaikka Castellare-di-Casinca (Ranska), ja

L'Atelu Corsu, kotipaikka Ajaccio (Ranska),

edustajinaan T. de Haan ja V. Le Meur-Baudry, avocats,

valittajina,

ja jossa muuna osapuolena on

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

Euroopan komissio, asiamiehinään M. Konstantinidis, C. Perrin ja B. Rechena,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Arabadjiev sekä tuomarit T. von Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin ja I. Ziemele (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: M. Campos Sánchez-Bordona,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 27.6.2024 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Valittajat vaativat valituksessaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 12.7.2023 antaman tuomion Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses ym. v. komissio (T-34/22, jäljempänä valituksenalainen tuomio, EU:T:2023:386), jossa unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi niiden kanteen, jossa ne vaativat kumoamaan kolmen nimityksen suojaamista maantieteellisenä merkintänä koskevan hakemuksen hylkäämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 52 artiklan 1 kohdan mukaisesti (”Jambon sec de l’Île de Beauté” (SMM), ”Lonzo de l’Île de Beauté” (SMM), ”Coppa de l’Île de Beauté” (SMM)) 26.10.2021 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2021/1879 (EUVL 2021, L 383, s. 1; jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21.11.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 (EUVL 2012, L 343, s. 1) johdanto-osan 19, 58 ja 61 perustelukappaleen sanamuoto on seuraava:

”(19) [Euroopan u]nionin alueilla suojattuihin nimiin liittyvien teollis- ja tekijänoikeuksien yhdenmukainen noudattaminen kaikkialla unionissa on ensisijainen tavoite, johon voidaan tehokkaammin päästä unionin tasolla.

– –

(58) Jotta varmistetaan, että rekisteröityjen alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen sekä aitojen perinteisten tuotteiden nimet täyttävät tässä asetuksessa säädetyt edellytykset, asianomaisen jäsenvaltion kansallisten viranomaisten olisi tutkittava hakemukset noudattaen yhteisiä vähimmäisvaatimuksia, joihin kuuluu kansallinen menettely, jonka mukaisesti voidaan esittää hakemusta koskevia vastaväitteitä. [Euroopan k]omission olisi

tämän jälkeen tarkistettava hakemukset sen varmistamiseksi, ettei niissä ole mitään selkeitä virheitä ja että unionin lainsäädäntö ja hakujäsenvaltion ulkopuolisten sidosryhmien edut on otettu huomioon.

– –

(61) Suojatun alkuperänimityksen, suojatun maantieteellisen merkinnän ja aidon perinteisen tuotteen rekisteröintimenettelyä, hakemusten tarkistus ja vastaväitteiden esittämisaika mukaan luettuina, olisi lyhennettävä ja parannettava erityisesti päätöksenteon osalta. Komission olisi vastattava rekisteröintiä koskevan päätöksen tekemisestä, jäsenvaltioiden avustamana tietyissä olosuhteissa. – –”

3 Asetuksen N:o 1151/2012 II osastossa, jonka otsikko on ”Suojatut alkuperänimitykset ja suojatut maantieteelliset merkinnät”, on asetuksen 6 artikla, jonka otsikko on ”Yleisnimet sekä ristiriidat kasvilajikkeiden, eläinrotujen, homonyymien ja tavaramerkkien kanssa” ja jonka 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Rekisteröitäväksi ehdotettua nimeä, joka on kokonaan tai osittain homonyymi 11 artiklassa perustettuun rekisteriin jo otetun nimen kanssa, ei saa rekisteröidä, elleivät myöhemmin rekisteröidyn homonyymin ja rekisterissä jo olevan nimen paikallista ja perinteistä käyttöä koskevat edellytykset ja ulkonäkö ole käytännössä riittävän erilaisia, ottaen huomioon tarve varmistaa asianomaisten tuottajien tasavertainen kohtelu sekä se, ettei kuluttajia johdeta harhaan.”

4 Asetuksen 7 artiklan, jonka otsikko on ”Tuote-eritelmä”, 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän on oltava sellaisen eritelmän mukainen, johon sisältyvät vähintään seuraavat tiedot:

a) suojattavan alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän nimi sellaisena kuin sitä käytetään kaupassa tai yleisessä kielenkäytössä ja ainoastaan niillä kielillä, joita perinteisesti käytetään tai käytettiin tietyn tuotteen kuvaamiseen määritetyllä maantieteellisellä alueella;

– –”

5 Asetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään muun muassa, että maantieteellistä merkintää koskevaan rekisteröintihakemukseen on sisällytettävä vähintään 7 artiklassa säädetty tuote-eritelmä.

6 Asetuksen 11 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Komissio hyväksyy – – täytäntöönpanosäädöksiä, joilla perustetaan ja pidetään yllä julkisesti saatavilla oleva, ajantasainen rekisteri tämän järjestelmän mukaisesti suojatuista alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä.”

7 Asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklassa, jonka otsikko on ”Suoja”, säädetään seuraavaa:

”1. Rekisteröidyt nimet on suojattu

– –

b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä, vaikka tuotteiden tai palveluiden oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty tai siihen on liitetty esimerkiksi ilmaisu ’laatu’, ’tyyppi’, ’menetelmä’, ’tuotettu kuten’, ’jäljitelmä’ tai muu vastaava ilmaisu, myös silloin, kun kyse on tuotteiden käytöstä ainesosana;

– –

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava riittävät hallinnolliset ja oikeudelliset toimet, joilla estetään tai lopetetaan 1 kohdassa tarkoitettu sellaisten suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen laiton käyttö, jotka tuotetaan tai joita pidetään kaupan kyseisessä jäsenvaltiossa.

Jäsenvaltioiden on nimettävä tätä tarkoitusta varten viranomaiset, jotka vastaavat kyseisten toimien toteuttamisesta kunkin jäsenvaltion määrittämien menettelyjen mukaisesti.

Näiden viranomaisten on annettava riittävät takeet objektiivisuudesta ja puolueettomuudesta, ja niillä on oltava käytössään pätevä henkilöstö ja voimavarat, joita kyseisten tehtävien hoito edellyttää.”

8 Kyseisen asetuksen 49 artiklassa, jonka otsikko on ”Nimen rekisteröintihakemus”, täsmennetään seuraavaa:

”– –

2. Jos II osastossa vahvistettua järjestelmää koskeva hakemus liittyy maantieteelliseen alueeseen jäsenvaltiossa tai jos III osastossa vahvistettua järjestelmää koskevaa hakemusta valmistelee jäsenvaltioon sijoittautunut ryhmä, hakemus osoitetaan kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Jäsenvaltion on tutkittava hakemus asianmukaisin keinoin tarkistaakseen, että se on perusteltu ja täyttää kyseisen järjestelmän edellytykset.

3. Jäsenvaltion on osana tämän artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua tutkimusta pantava vireille kansallinen vastaväitemenettely, jolla taataan hakemuksen riittävä julkaiseminen ja johon sisältyy kohtuullinen aika, jonka kuluessa luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltion alueelle tai asuvat siellä, voivat esittää hakemusta koskevan vastaväitteen.

– –

4. Jos jäsenvaltio saatujen vastaväitteiden tarkastelun jälkeen katsoo, että tämän asetuksen vaatimukset täyttyvät, se voi tehdä myönteisen päätöksen ja esittää komissiolle hakemusasiakirjan. Sen on tällaisessa tapauksessa ilmoitettava komissiolle vastaväitteistä, jotka voidaan ottaa tutkittaviksi ja jotka on saatu luonnolliselta tai oikeushenkilöltä, joka on laillisesti pitänyt kaupan kyseisiä tuotteita käyttäen asianomaisia nimiä, jatkuvasti vähintään viiden vuoden ajan ennen 3 kohdassa tarkoitettua julkaisupäivää.

– –”

9 Mainitun asetuksen 50 artiklassa, jonka otsikko on ”Tarkastelu komissiossa ja vastaväitteiden julkistaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Komissio tutkii kaikki 49 artiklan mukaisesti sille toimitetut hakemukset asianmukaisin keinoin tarkistaakseen, että hakemus on perusteltu ja täyttää kyseisen järjestelmän edellytykset. Tutkimus ei saisi kestää yli kuutta kuukautta. Jos tämä määräaika ylittyy, komissio ilmoittaa viivästyksen syyt hakijalle kirjallisesti.

– –

2. Kun komissio 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti suoritetun tutkimuksen perusteella katsoo, että tässä asetuksessa säädetyt edellytykset täyttyvät, se julkaisee Euroopan unionin virallisessa lehdessä

a) II osastossa esitettyyn järjestelmään kuuluvien hakemusten osalta yhtenäisen asiakirjan sekä tuote-eritelmän julkaisuviitteet;

– –”

10 Saman asetuksen 52 artiklan, jonka otsikko on ”Rekisteröintipäätös”, 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Jos komissio 50 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla tehdystä tutkimuksesta saamiensa tietojen perusteella katsoo, etteivät rekisteröintiedellytykset täyty, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hakemus hylätään. – –”

Asian tausta

11 Asian tausta on esitetty valituksenalaisen tuomion 4–10 kohdassa tiivistäen seuraavasti:

”4 Nimitys ’Jambon sec de Corse’/’Jambon sec de Corse, – Prisuttu’ on rekisteröity suojattuna alkuperänimityksenä (SAN) 28.5.2014 komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 581/2014 (EUVL 2014, L 160, s. 23), nimitys ’Lonzo de Corse’/’Lonzo de Corse – Lonzu’ on rekisteröity suojattuna alkuperänimityksenä (SAN) 28.5.2014 komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 580/2014 (EUVL 2014, L 160, s. 21) ja nimitys ’Coppa de Corse’/’Coppa de Corse – Coppa di Corsica’ on rekisteröity suojattuna alkuperänimityksenä (SAN) 28.5.2014 komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 582/2014 (EUVL 2014, L 160, s. 25) – –

5 [Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses] jätti joulukuussa 2015 Ranskan kansallisille viranomaisille seitsemän hakemusta, jotka koskivat rekisteröintiä suojattuna maantieteellisenä merkintänä (SMM) [asetuksen N:o 1151/2012] mukaisesti. Nämä seitsemän hakemusta koskivat seuraavia kantajien käyttämiä nimityksiä: ’Jambon sec de l’Île de Beauté’, ’Coppa de l’Île de Beauté’, ’Lonzo de l’Île de Beauté’, ’Saucisson sec de l’Île de Beauté’, ’Pancetta de l’Île de Beauté’, ’Figatelli de l’Île de Beauté’ ja ’Bulagna de l’Île de Beauté’.

6 Maatalous- ja elintarvikeministeri sekä talous- ja valtiovarainministeri antoivat 20.4.2018 seitsemän määräystä, joilla vahvistettiin kyseessä olevat seitsemän tuote-eritelmää niiden toimittamiseksi Euroopan komission hyväksyttäviksi.

7 Samanaikaisesti ammattijärjestö, jolla oli hallussaan suojattujen alkuperänimitysten ’Jambon sec de Corse – Prisuttu’, ’Coppa de Corse – Coppa di Corsica’ ja ’Lonzo de Corse – Lonzu’ tuote-eritelmät, vaati Conseil d’État’lle (ylin hallintotuomioistuin, Ranska) 27.6.2018 jättämillään kannekirjelmillä, että nimitysten ’Jambon sec de l’Île de Beauté’, ’Coppa de l’Île de Beauté’ ja ’Lonzo de l’Île de Beauté’ tuote-eritelmien vahvistamisesta 20.4.2018 annetut määräykset niiden rekisteröimistä suojattuina maantieteellisinä merkintöinä koskevien hakemusten toimittamiseksi komissiolle kumotaan muun muassa sillä perusteella, että ilmaisulla ’Île de Beauté’ (kauneuden saari) jäljiteltiin sanaa ’Corse’ (Korsika) tai herätettiin mielleyhtymä siihen ja että se aiheutti siten sekaannuksen sellaisten nimitysten kanssa, jotka oli jo rekisteröity suojattuina alkuperänimityksinä.

8 Komissiolle toimitettiin 17.8.2018 seitsemän hakemusta kyseessä olevien nimitysten rekisteröimiseksi suojattuina maantieteellisinä merkintöinä. Komissio lähetti 12.2.2019 ja 24.11.2020 kansallisille viranomaisille kaksi kirjettä, jotka koskivat nimitysten ’Jambon sec de l’Île de Beauté’, ’Lonzo de l’Île de Beauté’ ja ’Coppa de l’Île de Beauté’ rekisteröimistä suojattuina maantieteellisinä merkintöinä ja joissa se pyysi selvennystä muun muassa siitä, voidaanko niitä mahdollisesti pitää rekisteröintikelvottomina. Kansalliset viranomaiset vastasivat katsovansa, että nämä kaksi tuoteryhmää (eli rekisteröidyt suojatut alkuperänimitykset ja suojattua maantieteellistä merkintää koskevat hakemukset) olivat selvästi erilaisia tuotteiden osalta ja että nimitykset olivat niiden mielestä riittävän erilaisia.

9 Conseil d’État hylkäsi 19.12.2019 antamallaan tuomiolla, joka koskee nimitystä ’Jambon sec de l’Île de Beauté’ (SMM), ja 13.2.2020 antamillaan kahdella tuomiolla, jotka koskevat nimityksiä ’Coppa de l’Île de Beauté’ (SMM) ja ’Lonzo de l’Île de Beauté’ (SMM), edellä mainitut kolme kannetta (ks. edellä 7 kohta) muun muassa sillä perusteella, että ’erilaisten käsitteiden käyttäminen ja eroavuudet yhtäältä alkuperänimityksen antaman suojan sekä toisaalta maantieteellisen merkinnän antaman suojan välillä ovat omiaan poistamaan vaaran siitä, että tavanomaisesti valistuneille ja kohtuullisen tarkkaavaisille ja huolellisille keskivertokuluttajille syntyisi riidanalaisen maantieteellisen merkinnän yhteydessä välittömästi mielikuva jo rekisteröidyn suojatun alkuperänimityksen kattamasta tavarasta [ja] näin ollen kantajat eivät voi perustellusti väittää, että riidanalaisella määräyksellä rikottaisiin – – [asetuksen N:o 1151/2012] 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännöksiä’ (Conseil d’État’n antaman kolmen tuomion 5 kohta).

10 Komissio hylkäsi [riidanalaisella] päätöksellä kolme hakemusta, jotka koskivat nimitysten ’Jambon sec de l’Île de Beauté’, ’Lonzo de l’Île de Beauté’ ja ’Coppa de l’Île de Beauté’ rekisteröintiä suojattuina maantieteellisinä merkintöinä, sillä perusteella, että koska näitä nimityksiä on käytetty asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan vastaisesti, mainitut hakemukset eivät olleet rekisteröintiedellytysten eli kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia.”

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

12 Valittajat nostivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 24.1.2022 toimittamallaan kannekirjelmällä SEUT 263 artiklaan perustuvan kanteen, jossa ne vaativat riidanalaisen päätöksen kumoamista.

13 Valittajat vetosivat kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen, jotka koskivat yhtäältä sitä, että komissio oli ylittänyt toimivaltansa, ja toisaalta sitä, että kansalliset viranomaiset ja Conseil d'État olivat osoittaneet riittävällä tavalla, että riidanalaisella päätöksellä hylätyt kolme rekisteröintihakemusta olivat asetuksen N:o 1151/2012 7 ja 13 artiklan mukaisia.

14 Ensinnäkin – esitettyään ensin valituksenalaisen tuomion 21–24 kohdassa periaatteet, jotka ovat asetuksella N:o 1151/2012 käyttöön otetun suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen suojajärjestelmän taustalla – unionin yleinen tuomioistuin muistutti kyseisen tuomion 38 kohdassa, että komission on kyseisen asetuksen 52 artiklan 1 kohdan mukaan hylättävä rekisteröintihakemus, jos se pitää rekisteröitäväksi haetun nimen käyttämistä kaupassa lainvastaisena.

15 Tämän jälkeen unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 42–44 kohdassa, että komissiolla on itsenäinen harkintavalta rekisteröintihakemusten tutkimisessa. Unionin yleinen tuomioistuin totesi kyseisen tuomion 49 kohdassa, että komissio oli tutkinut rekisteröintihakemukset perusteellisesti.

16 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 51–60 kohdassa esittämistään syistä argumentit, joilla valittajat väittivät, että komissiolla on vain rajallinen tai jopa olematon harkintavalta, kun se tutkii hakemuksen, joka koskee nimen rekisteröintiä suojattuna alkuperänimityksenä tai suojattuna maantieteellisenä merkintänä.

17 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valittajien väitteet, joilla pyrittiin osoittamaan, että kansallisten viranomaisten arvioinnit rekisteröitäviksi ehdolla olevien nimien aiheuttaman mielleyhtymän vaarasta sitovat komissiota, minkä jälkeen se tarkasteli valituksenalaisen tuomion 78–108 kohdassa seikkoja, joiden perusteella komissio hylkäsi kyseessä olevat hakemukset. Se päätteli tästä, ettei komissio ollut tehnyt tältä osin arviointivirhettä.

18 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen kokonaisuudessaan.

Asianosaisten vaatimukset

19 Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

– kumoaa valituksenalaisen tuomion

– kumoaa riidanalaisen päätöksen ja

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

20 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

– hylkää valituksen ja

– velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Pyyntö asian siirtämisestä suureen jaostoon

21 Valittajat pyysivät unionin tuomioistuimen kirjaamoon 23.1.2024 toimittamallaan asiakirjalla, että käsiteltävä asia jaetaan unionin tuomioistuimen laajennetulle jaostolle tai jopa suurelle jaostolle.

22 Tältä osin on todettava aluksi, ettei yhdessäkään Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön tai unionin tuomioistuimen työjärjestyksen määräyksessä määrätä tämän tyyppisen vaatimuksen, jonka on esittänyt muu asianosainen kuin jäsenvaltio tai unionin toimielin, käsittelemisestä muutoksenhaun yhteydessä (ks. vastaavasti tuomio 17.7.2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, 19 kohta).

23 Työjärjestyksen 60 artiklan 3 kohdan mukaan ratkaisukokoonpano, jolle asia on jaettu, voi tosin milloin tahansa pyytää unionin tuomioistuimelta asian siirtämistä laajempaan ratkaisukokoonpanoon, mutta kyse on tällöin toimenpiteestä, josta kokoonpano, jonka ratkaistavaksi asia on annettu, päättää lähtökohtaisesti viran puolesta ja vapaasta harkinnasta (ks. vastaavasti tuomio 17.7.2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, 20 kohta).

24 Käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuimen ensimmäinen jaosto katsoo, ettei asiaa ole syytä siirtää suureen jaostoon.

Valituksen tarkastelu

25 Valittajat vetoavat valituksensa tueksi neljään valitusperusteeseen. Ensimmäinen valitusperuste koskee asetuksen N:o 1151/2012 7 ja 13 artiklan rikkomista siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi valittajien mukaan sen, että komissio hylkäsi rekisteröintihakemuksen kyseisen asetuksen 13 artiklan perusteella. Toinen valitusperuste koskee kyseisen asetuksen 49, 50 ja 52 artiklan rikkomista siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin salli komission ylittää toimivaltansa. Kolmas valitusperuste koskee saman asetuksen 50 artiklan rikkomista ja hyvän hallinnon yleisen periaatteen loukkaamista siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin katsoi, ettei komissiolla ollut velvollisuutta ottaa huomioon kansallisten viranomaisten ja tuomioistuinten arviointeja. Neljäs valitusperuste koskee asetuksen N:o 1151/2012 7 ja 13 artiklan rikkomista sekä unionin yleisen tuomioistuimen tuomioidensa perustelemista koskevan velvollisuuden loukkaamista.

26 Koska valittajat väittävät toisessa valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi sääntöjä, jotka koskevat toimivallan jakoa yhtäältä kansallisten viranomaisten ja toisaalta komission välillä nimien rekisteröimistä suojattuina maantieteellisinä merkintöinä koskevien hakemusten tutkimisen yhteydessä, tämä valitusperuste on aiheellista tutkia aluksi, ennen kuin lausutaan ensimmäisestä, kolmannesta ja neljännestä valitusperusteesta, jotka koskevat tällaisen rekisteröinnin edellytysten soveltamista.

Toinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

27 Valittajat väittävät toisessa valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa, ettei komissio ollut ylittänyt asetuksen N:o 1151/2012 mukaisen toimivaltansa rajoja. Valittajien mukaan on niin, että

kun otetaan huomioon tämän toimielimen ja kansallisten viranomaisten välistä toimivallan jakoa koskevat säännöt, sellaisina kuin ne on otettu käyttöön kyseisen asetuksen 49 artiklan 2 kohdassa ja 50 artiklan 1 kohdassa, komission toimivalta rajoittuu – toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on valittajien mukaan katsonut valituksenalaisen tuomion 50–61 kohdassa – sen tarkastamiseen, että kansalliset viranomaiset ovat toimittaneet sille täydelliset hakemusasiakirjat tekemättä ilmeisiä arviointivirheitä näissä hakemuksissa tarkoitettujen nimien rekisteröintikelpoisuuden edellytysten osalta. Riidanalainen päätös ei kuitenkaan niiden mukaan perustu tällaisiin perusteisiin.

28 Joka tapauksessa on niin, ettei komission tehtävänä ole korvata kansallisten viranomaisten arviointia omalla arvioinnillaan etenkään silloin, kun hylkäysperuste, johon kyseinen toimielin on vedonnut, on jo hylätty kansallisen tuomioistuimen lainvoimaisella ratkaisulla.

29 Komissio kiistää nämä väitteet.

Unionin tuomioistuimen arviointi

30 Ensinnäkin asetuksen N:o 1151/2012 49 artiklan 2 kohdan sanamuodon mukaan on niin, että kun hakemus nimen rekisteröimiseksi suojatttuna maantieteellisenä merkintänä liittyy maantieteelliseen alueeseen jäsenvaltiossa, se osoitetaan kyseisen jäsenvaltion viranomaisille, jotka tutkivat sen asianmukaisin keinoin sen varmistamiseksi, että hakemus on perusteltu ja täyttää kyseisessä asetuksessa säädetyt rekisteröinnin edellytykset. Kyseisen jäsenvaltion on saman asetuksen 49 artiklan 3 kohdan mukaan pantava vireille kansallinen vastaväitemenettely, jolla taataan hakemuksen riittävä julkaiseminen ja johon sisältyy kohtuullinen aika, jonka kuluessa luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka ovat sijoittautuneet sen alueelle tai asuvat siellä, voivat esittää hakemusta koskevan vastaväitteensä.

31 Jos jäsenvaltio katsoo vastaanotettujen vastaväitteiden tutkittavaksi ottamisen tarkasteltuaan, että hakemus täyttää asetuksen N:o 1151/2012 vaatimukset, se voi kyseisen asetuksen 49 artiklan 4 kohdan nojalla tehdä myönteisen päätöksen, jolloin sen on varmistettava, että hakemus julkistetaan ja että kaikilla henkilöillä, jonka oikeutettua etua asia koskee, on mahdollisuus valittaa päätöksestä. Tämän kansallisen vaiheen päätteeksi kyseisen jäsenvaltion on esitettävä hakemusasiakirja komissiolle, jolle se ilmoittaa vastaväitteistä, jotka täyttävät tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

32 Asetuksen N:o 1151/2012 50 artiklan 1 kohdan mukaan komissio tutkii kyseisen asetuksen 49 artiklan mukaisesti sille toimitetun hakemuksen asianmukaisin keinoin tarkistaakseen, että hakemus on perusteltu ja täyttää haetun nimen rekisteröinnin edellytykset.

33 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 1151/2012 säännöksillä otetaan käyttöön toimivallan jakoa koskeva järjestelmä, jossa komissio voi päättää nimen rekisteröinnistä suojattuna alkuperänimityksenä tai suojattuna maantieteellisenä merkintänä vain, jos asianomaisen jäsenvaltion viranomaiset ovat toimittaneet sille tätä koskevan hakemuksen, jonka osalta kyseisten viranomaisten on pitänyt tarkastaa, että se on perusteltu ja täyttää kyseisessä asetuksessa säädetyt rekisteröinnin edellytykset (ks. analogisesti tuomio 6.12.2001, Carl Kühne ym., C-269/99, EU:C:2001:659, 53 kohta). Unionin tuomioistuin totesi tätä silmällä pitäen 29.1.2020 antamansa tuomion GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46) 36 kohdassa, että komission rekisteröinnistä tekemän päätöksen edellytyksenä on toimivaltaisten kansallisten viranomaisten rekisteröintihakemuksesta tekemä alustava päätös.

34 Vaikka unionin tuomioistuin on jo todennut, että komissio voi perustaa arviointinsa kansallisten viranomaisten alustavasti tekemään arviointiin, kun tämä arviointi ei ole ilmeisen virheellinen (ks. analogisesti tuomio 6.12.2001, Carl Kühne ym., C-269/99, EU:C:2001:659, 60 kohta ja tuomio 2.7.2009, Bavaria ja Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, 90, 93 ja 99 kohta), se ei ole todennut, että tätä toimielintä sitoisi näiden viranomaisten arviointi muun muassa kyseisen nimen yhteensopivuudesta unionin oikeuden kanssa.

35 Tältä osin tämän toimivallan jaon yhteydessä on todettava yhtäältä, että sekä asetuksen N:o 1151/2012 49 artiklan 2 kohdan että sen 50 artiklan 1 kohdan sanamuodossa täsmennetään, että sekä kansallisten viranomaisten että komission on tutkittava rekisteröintihakemukset asianmukaisin keinoin. Kuten unionin yleinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 43 kohdassa kyseisen asetuksen 50 artiklan 1 kohdan osalta, kyseisessä säännöksessä ei määritellä, mitä asianmukaisten keinojen käsitteellä tarkoitetaan, vaan siinä jätetään komission tehtäväksi arvioida, mikä näiden keinojen luonne ja laajuus on, joten valittajat eivät voi väittää, että kansallisten viranomaisten saman asetuksen 49 artiklan 2 kohdan nojalla suorittama tutkinta sitoisi komissiota.

36 Toisaalta asetuksen N:o 1151/2012 50 artiklan 1 kohdassa säädetään, että komissio tarkistaa, ovatko rekisteröintihakemukset perusteltuja ja täyttävätkö ne kyseisessä asetuksessa säädetyt edellytykset.

37 Kyseisestä säännöksestä ei kuitenkaan mitenkään ilmene, että kansallisten viranomaisten suorittama ensimmäinen tutkimus rajoittaisi millään tavalla komission rekisteröinnin edellytyksistä suorittamaa tutkintaa.

38 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin saattoi perustellusti todeta valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa, että kansallisten viranomaisten arviointi ei sido komissiota ja että komissiolla on itsenäinen harkintavalta, kun se päättää nimityksen rekisteröimisestä suojattuna maantieteellisenä merkintänä. Kuten kyseisen tuomion 59 kohdasta ilmenee, komission harkintavalta on nimittäin rajallinen tai olematon vain siltä osin kuin on kyse rekisteröintihakemukseen liittyvien asiakirjojen, jotka kansalliset viranomaiset ovat koonnet, laillisuuden arvioinnista (ks. vastaavasti tuomio 29.1.2020, GAEC Jeanningros, C-785/18, EU:C:2020:46, 25, 26 ja 36 kohta).

39 Toiseksi tätä komission itsenäistä harkintavaltaa tukee yhtäältä asetuksen N:o 1151/2012 johdanto-osan 19 perustelukappale, jossa todetaan, että unionin alueilla suojattuihin nimiin liittyvien teollis- ja tekijänoikeuksien yhtenäinen noudattaminen kaikkialla unionissa on ensisijainen tavoite, johon voidaan tehokkaammin päästä unionin tasolla. Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 63 kohdassa, komissiolla on tämän tavoitteen toteuttamisen yhteydessä toimivalta varmistaa rekisteröinnin edellytysten yhtenäinen soveltaminen, joten koska tällä toimielimellä ei ole tältä osin itsenäistä harkintavaltaa, se ei voi estää sitä, että näitä rekisteröinnin edellytyksiä sovelletaan jäsenvaltioissa eri tavoilla.

40 Toisaalta asetuksen N:o 1151/2012 johdanto-osan 58 perustelukappaleessa täsmennetään, että kansallisten viranomaisten on tutkittava hakemukset noudattaen yhteisiä vähimmäisvaatimuksia, joihin kuuluu kansallinen menettely, jonka mukaisesti voidaan esittää hakemusta koskevia vastaväitteitä. Saman perustelukappaleen mukaan komission olisi tämän jälkeen tarkistettava hakemukset sen varmistamiseksi, ettei niissä ole mitään selkeitä virheitä ja että unionin lainsäädäntö ja hakujäsenvaltion ulkopuolisten sidosryhmien edut on otettu huomioon.

41 Jos komission suorittama rekisteröintihakemusten tutkinta rajoittuisi, kuten valittajat väittävät, sen tarkistamiseen, että asiakirja-aineistot ovat täydellisiä eikä niissä ole ilmeisiä virheitä, kyseinen toimielin ei kykenisi suorittamaan asetuksen N:o 1151/2012 johdanto-osan 58 perustelukappaleessa tarkoitettua perusteellista tarkistamista. Tämän tarkistamisen yhteydessä komissiota ei voida estää tutkimasta, onko kyseinen hakemus kyseisessä asetuksessa vahvistettujen rekisteröintiedellytysten mukainen, kuten kyseisen asetuksen 50 artiklan 1 kohdassa edellytetään. Tätä tukee se merkitys, joka kyseisessä perustelukappaleessa annetaan sille, että sekä rekisteröintihakemus että kansalliset viranomaiset noudattavat muun muassa tästä asetuksesta johtuvia yhteisiä vähimmäisvaatimuksia.

42 Lisäksi on todettava, että kyseisen asetuksen johdanto-osan 61 perustelukappaleen mukaan komission olisi vastattava rekisteröintiä koskevan päätöksen tekemisestä. Kyseinen toimielin voi kantaa lopullisen vastuun rekisteröintiä koskevan päätöksen tekemisestä vain, jos sillä on itsenäistä harkintavaltaa, eikä sitä sido tulos, johon kansallisten viranomaisten suorittama rekisteröintiedellytysten alustava tutkinta on johtanut.

43 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa, ettei komissio ylittänyt toimivaltansa rajoja, kun se tarkasti asetuksen N:o 1151/2012 50 artiklan nojalla, täyttyvätkö nimen rekisteröinnin edellytykset.

44 Lisäksi se katsoi valituksenalaisen tuomion 63 ja 64 kohdassa perustellusti, että koska komissiolla on itsenäinen harkintavalta, kansallisen tuomioistuimen lainvoimaiseen ratkaisuun ei voida vedota komission arvioinnin kyseenalaistamiseksi.

45 Toinen valitusperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

46 Valittajat väittävät ensimmäisessä valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 1 kohdan b alakohta saattoi olla perustana komission päätökselle hylätä rekisteröintihakemus.

47 Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 35 kohdassa niiden mukaan virheellisesti, että komissiolla on toimivalta tutkia, onko asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä rekisteröityjen nimien suojaa mielleyhtymiä vastaan loukattu, koska tämä toimivalta on niiden mukaan varattu kyseisen asetuksen 13 artiklan 3 kohdassa jäsenvaltioille.

48 Toiseksi näin toimiessaan unionin yleinen tuomioistuin laajensi mainitun asetuksen 7 artiklassa säädettyjen rekisteröintikelpoisuuden edellytysten lukumäärää sisällyttämällä siihen virheellisesti saman asetuksen 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun edellytyksen eli sen, että nimellä, jota on haettu rekisteröitäväksi suojattuna maantieteellisenä merkintänä, ei loukata suojaa mielleyhtymiltä, tutkimisen.

49 Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin tyytyi valittajien mukaan valituksenalaisen tuomion 38 ja 39 kohdassa vahvistamaan komission virheellisen väitteen, jonka mukaan rekisteröintihakemuksissa tarkoitettujen nimien käyttö kaupassa oli lainvastaista, vaikka tällä toimielimellä ei ollut käytettävissään tietoja, joiden perusteella se olisi voinut arvioida olosuhteita, joissa näiden nimien kattamia tuotteita pidetään kaupan. Unionin yleisen tuomioistuimen täten tekemä oikeudellinen virhe johtaa lisäksi suojatun alkuperänimityksen ja suojatun maantieteellisen merkinnän samanaikaisen voimassaolon kieltämiseen.

50 Komissio kiistää nämä väitteet.

Unionin tuomioistuimen arviointi

51 Asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan rekisteröidyt nimet on suojattu väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä, vaikka tuotteen oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty tai siihen on liitetty esimerkiksi ilmaisu laatu, tyyppi, menetelmä, tuotettu kuten, jäljitelmä tai muu vastaava ilmaisu.

52 Kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdasta ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdasta ilmenee, että tuote-eritelmän, jota suojatun maantieteellisen merkinnän on noudatettava, laatiminen on rekisteröintimenettelyn välttämätön vaihe. Siinä on kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan oltava muun muassa nimi, jolle suojaa haetaan, sellaisena kuin sitä ”käytetään kaupassa tai yleisessä kielenkäytössä”.

53 Kuten unionin yleinen tuomioistuin lähinnä totesi valituksenalaisen tuomion 36 kohdassa, nimeä ei voida rekisteröidä suojattuma maantieteellisenä merkintänä, jos sen todetaan herättävän mielikuvan nimestä, joka on jo rekisteröity suojattuna alkuperänimityksenä. Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 75 kohdassa, tällainen rekisteröinti veisi välttämättä tehokkaan vaikutuksen suojalta, joka aiemmin rekisteröidylle nimelle on myönnetty.

54 Kyseisen asetuksen 13 artiklan 3 kohdassa tosin täsmennetään, että jäsenvaltioiden on estettävä ja lopetettava sellaisten nimien käyttö, jotka luovat mielleyhtymän nimeen, joka on rekisteröity suojattuna alkuperänimityksenä tai suojattuna maantieteellisenä merkintänä, jotka tuotetaan tai joita pidetään kaupan niiden alueella. Näin ollen mielleyhtymä voidaan todeta vasta kansallisten viranomaisten sellaisen kokonaisarvioinnin jälkeen, joka sisältää kaikki asian kannalta merkitykselliset seikat (ks. analogisesti tuomio 9.9.2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, 60 kohta).

55 Kuten unionin yleinen tuomioistuin muistutti valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa, asetuksen N:o 1151/2012 50 artiklan 1 kohdassa kuitenkin edellytetään, että komissio tarkistaa, että rekisteröintihakemus täyttää kyseisen asetuksen edellytykset.

56 Koska nimi, joka herättää mielleyhtymän jo rekisteröidystä nimestä, ei ole asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen, siihen ei voida soveltaa tässä asetuksessa säädettyä suojaa. Kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdasta johtuva vaatimus – jonka mukaan nimi on mainittava kyseiseen hakemukseen sisältyvässä tuote-eritelmässä sellaisena kuin sitä käytetään kaupassa tai yleisessä kielenkäytössä ollakseen rekisteröintikelpoinen – merkitsee väistämättä käyttöä, joka ei millään tavalla ole kyseisen asetuksen säännösten vastainen.

57 Lisäksi asetuksen N:o 1151/2012 6 artiklan 3 kohdassa säädetään nimenomaisesti, että rekisteröitäväksi ehdotettua nimeä, joka on osittain tai kokonaan homonyymi kyseisen asetuksen 11 artiklan mukaisesti perustettuun rekisteriin jo otetun nimen kanssa, ei saa rekisteröidä, elleivät myöhemmin rekisteröidyn homonyymin ja rekisterissä jo olevan nimen paikallista ja perinteistä käyttöä koskevat edellytykset ja ulkonäkö ole käytännössä riittävän erilaisia. Tämän säännöksen mukaan aiemmin rekisteröidylle nimelle myönnetyn suojan noudattaminen kuuluu niihin rekisteröinnin edellytyksiin, jotka komission on kyseisen asetuksen 50 artiklan 1 kohdan nojalla tarkistettava.

58 Näin ollen komission on ennen rekisteröintipäätöksen tekemistä tarkistettava, että nimellä, jonka rekisteröintiä haetaan, ei loukata suojaa, joka on taattu toiselle jo rekisteröidylle nimelle koko unionissa.

59 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä katsoessaan valituksenalaisen tuomion 36 ja 37 kohdassa, että käsiteltävässä tapauksessa komission tehtävänä oli tarkistaa, ettei rekisteröitäviksi ehdolla olevien nimien käytöllä loukattu asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä suojaa mielleyhtymiltä, jota suojattuna alkuperänimityksenä rekisteröity nimi saa.

60 Tätä päätelmää ei horjuta valittajien väite, jonka mukaan tällä unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnilla kyseenalaistetaan periaate, jonka mukaan suojattuna alkuperänimityksenä rekisteröity nimi ja suojattuna maantieteellisenä merkintänä rekisteröity nimi voivat olla voimassa samanaikaisesti.

61 Yhtäältä on nimittäin selvää, että unionin tuomioistuin tunnustaa kunkin suojajärjestelmän yhteydessä vahvistettujen periaatteiden monialaisen soveltamisen, jotta varmistetaan nimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevien unionin oikeuden säännösten johdonmukainen soveltaminen (tuomio 9.9.2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, 32 kohta).

62 Toisaalta mielleyhtymän vaara voi olla olemassa riippumatta siitä, mitä järjestelmää sovelletaan jo rekisteröityihin nimiin, ja siitä, mihin järjestelmään nimiä on haettu rekisteröitäväksi. On nimittäin selvää, että mielleyhtymän käsite kattaa tapauksen, jossa tuotteen nimeämiseksi käytettyyn ilmaisuun sisältyy suojatun nimen osa siten, että kuluttajalle syntyy tuotteen nimen yhteydessä mielikuva tavarasta, jolla on kyseinen suojattu nimi (tuomio 9.9.2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

63 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä todetessaan valituksenalaisen tuomion 39 kohdassa, että suojattuna alkuperänimityksenä suojatun nimen ja suojattuna maantieteellisenä merkintänä rekisteröitäväksi ehdolla olevien nimien välillä oli vaara mielleyhtymästä.

64 Siltä osin kuin valittajat riitauttavat unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 38 ja 39 kohdassa esittämät arvioinnit, jotka koskevat suojattuna alkuperänimityksenä rekisteröityjen nimien ja rekisteröitäviksi ehdolla olevien nimien vertailua, on muistutettava, että näitä tosiseikkoja koskevia arviointeja ei voida kyseenalaistaa muutoksenhaussa, lukuun ottamatta sitä tapausta, että tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla (ks. vastaavasti tuomio

14.9.2017, EUIPO v. Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, C-56/16 P, EU:C:2017:693, 99–126 kohta). Koska valittajat eivät ole vedonneet tällaiseen vääristyneellä tavalla huomioon ottamiseen, niiden tältä osin esittämät väitteet on jätettävä tutkimatta.

65 Tästä seuraa, että ensimmäinen valitusperuste on osittain hylättävä perusteettomana ja osittain jätettävä tutkimatta.

Kolmas valitusperuste

Asianosaisten lausumat

66 Valittajat väittävät kolmannessa valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut asetuksen N:o 1151/2012 51 artiklaa ja loukannut hyvän hallinnon periaatetta, kun se on kieltäytynyt tunnustamasta valituksenalaisen tuomion 76 kohdassa, että komissio on rekisteröintihakemuksia tutkiessaan velvollinen ottamaan huomioon kansallisten viranomaisten ja tuomioistuinten arvioinnit.

67 Komissio vaatii, että tämä valitusperuste on hylättävä.

Unionin tuomioistuimen arviointi

68 Ensinnäkin on niin, että – kuten tämän tuomion 43 kohdassa todetaan – unionin yleinen tuomioistuin on katsonut perustellusti, että komissiolla on itsenäinen harkintavalta rekisteröintihakemusten tutkimisessa.

69 Lisäksi asetuksen N:o 1151/2012 52 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että kun komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla rekisteröintihakemus hylätään, se tukeutuu paitsi kyseisen asetuksen 50 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritettuun tutkintaan myös saamiinsa tietoihin, ja tämä viimeksi mainittu täsmennys sisältää väistämättä jäsenvaltion toimittamat tiedot.

70 On kuitenkin todettava, että kun valittajat väittävät, että komissio ei ottanut riidanalaisen päätöksen tehdessään huomioon kansallisten viranomaisten arviointeja ja loukkasi täten hyvän hallinnon periaatetta, ne väittävät todellisuudessa, että nämä arvioinnit sitoivat komissiota ja että sen oli näin ollen hyväksyttävä haettujen nimien rekisteröinti. Tämä väite kuitenkin yhdistyy toisen valitusperusteen, jota ei ole hyväksytty, tueksi esitettyyn väitteeseen.

71 Toiseksi valittajat riitauttavat unionin yleisen tuomioistuimen mielleyhtymän vaarasta tekemät arvioinnit, joilla se pysytti komission rekisteröintihakemusten hylkäämisestä tekemän päätöksen, osoittamatta kuitenkaan, että täten menetellessään kyseinen tuomioistuin olisi vääristänyt selvitysaineistoa ja tosiseikkoja.

72 Kuten tämän tuomion 64 kohdassa muistutetaan, näitä tosiseikkoja koskevia arviointeja ei voida kyseenalaistaa muutoksenhakuvaiheessa.

73 Kolmas valitusperuste on näin ollen osittain hylättävä perusteettomana ja osittain jätettävä tutkimatta.

Neljäs valitusperuste

Asianosaisten lausumat

74 Valittajat väittävät neljännessä valitusperusteessaan ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 88, 89 ja 94 kohdassa, että se, että kaksi nimitystä ovat synonyymejä, aiheuttaa välttämättä asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun mielleyhtymän. Se, että nimitykset ovat synonyymejä, ei niiden mukaan yksinään riitä aiheuttamaan mielleyhtymän vaaraa, koska tällainen toteamus voidaan tehdä vain asiakirja-aineistosta ilmenevien tosiseikkojen kokonaisarvioinnin perusteella.

75 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi valituksenalaisen tuomion 78 ja 81 kohdassa virheellisesti komission arvioinnin, jonka mukaan vain erityisen valveutunut yleisö tuntee laatuerot niiden tuotteiden, joiden nimiä suojataan alkuperänimityksenä, ja niiden tuotteiden välillä, joiden nimien rekisteröintiä on haettu suojattuna maantieteellisenä merkintänä. Kyseisten tuotteiden hintaero nimittäin mahdollistaa kuluttajille niiden erottamisen toisistaan.

76 Komissio kiistää nämä väitteet.

Unionin tuomioistuimen arviointi

77 Ensimmäisestä väitteestä on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin muistutti valituksenalaisen tuomion 93 kohdassa, että mielleyhtymän vaaran arvioimiseksi on otettava huomioon rekisteröity nimi kokonaisuudessaan ja rekisteröitäväksi haettu nimi kokonaisuudessaan.

78 Koska valittajat väittivät ensimmäisessä oikeusasteessa, että mielleyhtymän tutkiminen koski vain kyseessä olevien ristiriidassa olevien nimen maantieteellisiä käsitteitä, unionin yleinen tuomioistuin tyytyi toteamaan kyseisen tuomion 94 kohdassa, että kun otetaan huomioon, että asianomaisten nimien maantieteelliset osat ovat synonyymejä, tämän väitteen hyväksyminen johtaisi väistämättä mielleyhtymän toteamiseen ja vaarantaisi valittajan ajaman asian. Tästä seuraa, että ensimmäinen väite perustuu kyseisen tuomion 94 kohdan virheelliseen tulkintaan.

79 Toisen väitteen osalta valittajat arvostelevat unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se vahvisti valituksenalaisen tuomion 78 ja 81 kohdassa, että vain erityisen valveutunut yleisö tuntee laatuerot niiden tuotteiden, joiden nimiä suojataan alkuperänimityksenä, ja niiden tuotteiden välillä, joiden nimien rekisteröintiä on haettu suojattuna maantieteellisenä merkintänä, vaikka kyseessä olevien tuotteiden hintaero on osoitus niiden välisestä laatuerosta.

80 On muistutettava, että mielleyhtymän vaara on osoitettu silloin, kun tavanomaisesti valistunut ja kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen eurooppalainen keskivertokuluttaja muodostaa tuotteen nimen käytön avulla riittävän suoran ja yksiselitteisen yhteyden tämän nimen ja suojatun alkuperänimityksen välille. Tältä osin tällaisen yhteyden olemassaolo voi johtua useista seikoista, nimittäin erityisesti suojatun nimityksen osittaisesta sisällyttämisestä nimeen, näiden kahden nimen toisiaan muistuttavista lausuntatavoista ja ulkoasuista sekä näistä seuraavasta samankaltaisuudesta ja – jopa näiden seikkojen puuttuessa – suojatun alkuperänimityksen ja kyseessä olevan nimen merkityssisällön läheisyydestä tai tämän saman alkuperänimityksen kattamien tuotteiden ja tämän saman nimen kattamien tuotteiden ja palvelujen

samankaltaisuudesta. Tässä komission suorittamassa arvioinnissa on otettava huomioon kaikki kyseisen nimen käyttöön liittyvät merkitykselliset seikat (tuomio 9.9.2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, 66 kohta).

81 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin saattoi perustellusti katsoa valituksenalaisen tuomion 83 kohdassa, että suojattuna alkuperänimityksenä suojattujen tuotteiden ja niiden tuotteiden välinen hintaero, joille on haettu nimen rekisteröintiä suojattuna maantieteellisenä merkintänä, ei yksin ole ratkaiseva tämän tuomion edellisessä kohdassa mieleen palautettujen seikkojen arvioinnista mahdollisesti seuraavan mielleyhtymän poistamiseksi.

82 Joka tapauksessa on niin, että kun valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole asianmukaisesti yksilöinyt yleisöä, joka olisi otettava huomioon mielleyhtymän vaaran poissulkemiseksi, ne pyrkivät lähinnä kyseenalaistamaan unionin yleisen tuomioistuimen kohdeyleisön ominaisuuksista esittämät toteamukset. Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että tällaiset toteamukset kuuluvat tosiseikkojen arviointiin, jonka osalta ainoastaan unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen (määräys 29.10.2020, Kerry Luxembourg v. EUIPO, C-305/20 P, EU:C:2020:882, 18 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

83 Neljäs valitusperuste on näin ollen hylättävä osittain tehottomana ja osittain jätettävä tutkimatta.

84 Koska yhtäkään valituksen tueksi esitetyistä valitusperusteista ei ole hyväksytty, valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

85 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota sovelletaan saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

86 Koska valittajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, Charcuterie Fontana, Costa et Fils, L'Aziana, Charcuterie Passoni, Orezza – Charcuterie la Castagniccia, Salaisons Réunies, Salaisons Joseph Pantaloni, Antoine Semidei ja L'Atelu Corsu velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset